

DE VLAAMSE MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

VISIENOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - **Opheffing van koninklijke besluiten betreffende de beroepsbekwaamheden van slager-groothandelaar, droogkuiser-verver, restaurateur of traiteur-banketaannemer, brood- en banketbakker, kapper, schoonheidsspecialist, masseur, voetverzorging, opticien, dentaaltechnicus, begrafenisondernemer, beenhouwer-spekslager en met betrekking tot de uitoefening van zelfstandige activiteiten met betrekking tot fietsen en motorvoertuigen**

1. Situatieschets

Bij de 6de Staatshervorming van 1 juli 2014 werd de bevoegdheid inzake de vestigingswetgeving overgedragen van het federale niveau naar de gewesten. Naast de algemene voorwaarde rond basiskennis bedrijfsbeheer, behoren 27 gereguleerde “ambachtelijke” beroepen, sinds die datum tot het Vlaamse beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie.

Volgens de vestigingswetgeving, zoals die momenteel van toepassing is in Vlaanderen, dient elke KMO, natuurlijke persoon of rechtspersoon die een activiteit wenst uit te oefenen, de nodige ondernemersvaardigheden te bewijzen, zijnde basiskennis bedrijfsbeheer (behoudens vrijstelling) en in het geval van een gereguleerd beroep, de beroepsbekwaamheden.

Sinds 18 januari 2016 is de Europese Richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 van toepassing. Zij wijzigt de Europese Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

Deze Richtlijn heeft een grote impact op de gereguleerde beroepen. Mede hierdoor komt de huidige vestigingswetgeving zwaar onder druk te staan en dringt zich een grondige evaluatie op.

Met deze visienota wordt de Vlaamse Regering geïnformeerd over de evoluties, de probleemstelling en het voorstel van beslissing tot remediëring.

2. Beleidscontext

2.1. Vlaamse beleidsdoelstelling

In haar Regeerakkoord 2014-2019 zet de Vlaamse Regering sterk in op economie en ondernemerschap.

Zij wil in overleg met de belanghebbende organisaties, in eerste instantie de beroepsfederaties, werken aan een goed doordachte invulling van de nieuwe Vlaamse bevoegdheid 'toegang tot het beroep' en initiatieven nemen ter actualisering en versterking van het startend ondernemerschap in Vlaanderen. Het verhogen van de aantrekkelijkheid van het starten van een eigen zaak, het verlagen van drempels en de vermindering van de administratieve lasten behoren tot deze uitgangspunten. Toegang tot het beroep dient moderner en kwaliteitsvoller te worden georganiseerd (beleidsbrief 2015-2016).

Tenslotte dient de Vlaamse vestigingswetgeving te worden afgestemd op de Europese regelgeving.

2.2. Europese Context

De "Single Market" of "Eengemaakte Markt" is één van de belangrijkste verwezenlijkingen van Europa. Eén van de doelstellingen hierbij is het stimuleren van vrijheid van vestiging en vrije dienstverrichting om zo werkgelegenheid te bevorderen, consumenten een breder aanbod te laten genieten, lagere prijzen te bedingen en competitiviteit te verhogen.

Europa bewerkstelligt dit enerzijds door de wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties en anderzijds door de indijking van regelgevende belemmeringen.

Hiertoe hanteert zij volgend basisprincipe bij de erkenning van de beroepskwalificaties:

Zij die recht hebben om in de lidstaat van oorsprong een beroep uit te oefenen, moeten - onder bepaalde voorwaarden - datzelfde beroep ook in andere lidstaten kunnen uitoefenen.

In haar Richtlijn 2005/36/EG heeft ze een waaier aan instrumenten uitgewerkt zoals vrije dienstverrichting, gedeeltelijke toegang, erkenning van gereguleerde beroepen en opleidingen en de bepalingen inzake vestiging.

Naast de erkenning van elkaars beroepskwalificaties worden lidstaten gedwongen ondernemerschapbelemmerende restricties af te schaffen. Objectieven van algemeen belang die enkel en alleen door de reglementering van het beroep kunnen worden gegarandeerd en waarvoor geen alternatieven zijn, kunnen weerhouden worden als voorwaarden tot reglementering van het desbetreffend beroep.

2.3. Afstemming Vlaams beleid en regelgeving op Europese context

De politieke bewegingsruimte wordt sterk beperkt door de Europese regelgeving. De verre gaande consequenties van het Europees beleid en de Europese regelgeving, hebben een grote impact op het Vlaamse beleid. Het noopt niet alleen de beleidsmakers maar ook de stakeholders en ondernemers om alle aspecten van het ondernemen, en in het bijzonder de toegang tot het beroep, grondig te evalueren.

Door de Europese regelgeving worden verouderde denkpatronen onderuit gehaald. Een afscherpende en protectionistische houding wordt afgestraft. Terzelfdertijd stimuleert dit alle betrokken partijen tot het ontwikkelen van nieuwe visies op ondernemerschap en initiatieven waardoor de Vlaamse ondernemer weerbaarder wordt, en gesteund en begeleid wordt doorheen alle levensfasen van de onderneming.

3. Probleembeschrijving

Zowel de Europese regelgeving als de huidige vestigingswetgeving brengen een aantal problemen met zich mee.

3.1. Impact van de Europese Richtlijn 2005/36/EG op de Vlaamse ondernemer

De richtlijn heeft verregaande gevolgen op de gereguleerde beroepen. De belangrijkste impact en discriminatie vloeit voort uit de gedeeltelijke toegang, de vrije dienstverrichting en de erkenning van de beroepskwalificaties bij vestiging.

Gedeeltelijke toegang (art. 4, septies, Richtlijn 2005/36/EG)

Gedeeltelijke toegang tot een bepaalde beroepsactiviteit moet worden verleend indien aan volgende drie voorwaarden is voldaan:

- 1) de ondernemer is volledig bekwaam om de (gedeeltelijke) beroepsactiviteit uit te oefenen in de lidstaat van oorsprong;
- 2) de verschillen tussen de beroepsactiviteiten in de lidstaat van oorsprong en de gereguleerde activiteiten in de ontvangende lidstaat zijn zo omvangrijk dat het opleggen van compenserende maatregelen ertoe zou leiden dat de ondernemer een volledige opleiding zou moeten volgen;
- 3) de beroepsactiviteit kan op objectieve wijze worden onderscheiden van de andere activiteiten die vallen onder het gereguleerd beroep.

In bovenvermeld geval dient de Europese ondernemer toegang te krijgen tot de markt of moet hij zich kunnen vestigen voor dat deel van activiteiten, ook al is dit slechts een onderdeel van de gereguleerde activiteiten binnen een in Vlaanderen gereguleerd beroep.

De Vlaamse ondernemer kan zich hier niet op beroepen. Hij zal de beroepsbekwaamheid voor het geheel van de activiteiten van het gereguleerd beroep dienen te bewijzen, ook al wenst hij er slechts een deel van uit te oefenen.

Vrije dienstverrichting (art. 5, Richtlijn 2005/36/EG)

De vrije dienstverrichting laat toe dat een onderdaan van een andere lidstaat in Vlaanderen incidenteel en occasionele diensten kan verrichten mits hij wettig gevestigd is in een andere lidstaat.

Wanneer het beroep of de gevolgde opleiding in die lidstaat gereguleerd is, kunnen geen bijkomende vereisten voor bewijs van beroepsbekwaamheid worden gevraagd.

Indien het beroep of de opleiding niet gereguleerd is in de lidstaat van vestiging, moet hij in de loop van de laatste 10 jaar minstens 1 jaar het beroep hebben uitgevoerd. De uitoefening als gewone werknemer volstaat, zowel deeltijds als voltijds, ergo 1 jaar deeltijds volstaat.

Op geen enkel moment kunnen hier de vestigingsvoorwaarden, die worden opgelegd aan de Vlaamse ondernemer, worden afgedwongen.

Dit is in praktijk een eerste grote discriminatie van de Vlaamse ondernemer aan wie hogere eisen inzake ondernemersvaardigheden worden opgelegd.

Erkenning beroepskwalificaties (art. 13, Richtlijn 2005/36/EG)

Wanneer een onderdaan van een lidstaat zich in Vlaanderen wenst te vestigen, zal ook hier steeds vertrokken worden vanuit de situatie van de lidstaat van oorsprong.

Is het beroep of de gevolgde opleiding (die toegang geeft tot of voorbereidt op de uitoefening van het beroep) gereguleerd in zijn land van oorsprong, volstaat het dat hij voldoet aan de vestigingsvoorwaarden die gelden in het land van oorsprong, ook al hebben die een lager niveau dan de beroepsbekwaamheden vereist volgens de Vlaamse vestigingswetgeving.

Indien het beroep of de opleiding niet gereguleerd is in de lidstaat van oorsprong, moet hij het beroep hebben uitgevoerd gedurende minstens 1 jaar in de laatste 10 jaar en beschikken over een bekwaamheidsattest zoals bepaald in art. 11, a, van de Richtlijn 2005/36/EU. Een getuigschrift niveau A is elk bekwaamheidsattest dat is afgegeven door een bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, en dat niet onder het Europese niveau B of hoger valt, voorbeeld een getuigschrift van de VDAB.

Is het bekwaamheidsattest gereguleerd kan het bewijs van 1 jaar beroepservaring niet geëist worden.

Elke lidstaat schaal autonoom haar opleiding in volgens de niveaus opgegeven in art. 11, van de Richtlijn 2005/36/EG. De lidstaten mogen niet zelf de diploma's van andere lidstaten inschalen en mogen de inschaling gegeven door de lidstaat van oorsprong niet in twijfel trekken (tenzij in uitzonderlijke gevallen waar er een gegrond vermoeden van vergissing is).

Doordat de meeste beroepen in de overige lidstaten niet gereguleerd zijn, er lagere eisen inzake beroepsbekwaamheden worden gesteld of de opleidingen niet dezelfde kwaliteit hebben als binnen Vlaanderen, is de discriminatie met de Vlaamse ondernemer des te groter.

Onderdanen van de lidstaten kunnen op grond van de Richtlijn een gunstiger regime genieten, terwijl de Vlaamse ondernemer dient te voldoen aan hogere eisen opgelegd vanuit de eigen vestigingswetgeving.

3.2. Indijking regelgevende belemmeringen: proportionaliteitstest

De reglementering van de professionele dienstverlening blijft het prerogatief van de lidstaten. Zij bepalen zelf of het nodig is om in te grijpen en voorschriften of beperkingen vast te leggen voor de toepassing tot of de uitoefening van een beroep, zolang het non-discriminatiebeginsel en het evenredigheidsbeginsel wordt geëerbiedigd.

Dit impliceert dat de lidstaten geval per geval, rekening houdend met het volledige regelgevingskader voor dat beroep, dienen te beoordelen of beperkingen moeten worden gesteld aan de toegang tot en de uitoefening van beroepsactiviteiten.

Enkel objectieven van algemeen belang die alleen door de reglementering van het beroep kunnen worden gegarandeerd, en waarvoor geen alternatieven zijn, kunnen weerhouden worden als voorwaarden tot reglementering van het desbetreffende beroep.

De genomen maatregelen moeten geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen en zij mogen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel.

Het besluit tot reglementering blijft voorbehouden aan de lidstaat voor zover het empirisch is onderbouwd en op basis van een grondige, transparante en objectieve beoordeling wordt genomen.

Dit principe werd bij Richtlijn 2013/55/ EU tot wijziging van de Richtlijn 2005/36/EU verankerd in artikel 59.

Niet evenredige reglementering kan, onder meer op verzoek van de Europese Commissie, leiden tot veroordeling door het Hof van Justitie.

3.3. Huidige vestigingswetgeving

Er zijn ook knelpunten verbonden aan de huidige vestigingswetgeving welke los staan van de Europese context. Hieronder lijsten we deze knelpunten op.

- *De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.*
Het ondernemerschap in de verschillende betrokken sectoren kent een sterke evolutie. De

huidige vestigingswetgeving is heel rigide, vaak onduidelijk, niet duurzaam en vaak voorbijgestreefd (vb. KB van slager-groothandelaar van 1963, KB van installateur-frigorist van 1974, KB inzake droogkuiser-verver van 1978, ...).

In deze evoluerende markt wordt niet iedereen meer gevat door de vestigingsvoorwaarden, of voldoet niet iedereen meer aan de vestigingsvoorwaarden.

- Daarenboven is de vestigingswetgeving *ondernemerschap-revend*. Zelfs wanneer de gereglementeerde activiteit slechts een fractie uitmaakt van de totale activiteiten van de ondernemer, dient hij niettemin de beroepsbekwaamheid te bewijzen. Vaak is de ondernemer zich niet bewust van de verplichting, of hij durft de activiteiten niet te starten wegens te hoge reguleringseisen, of hij neemt zijn vlucht in de illegaliteit.

Daarenboven remt zij de dynamische ontwikkelingen in het ondernemerslandschap af. Denken we hierbij onder meer aan de snelle evoluties binnen e-diensten, deeleconomie, pop-ups en andere vormen van ondernemerschap. Het nieuwe vestigingsbeleid moet hier op een duurzame wijze antwoord kunnen op bieden.

- De vestigingswetgeving is *onduidelijk* en leidt tot *concurrentievervalsing*; controle hierop is zeer moeilijk. De ontoereikendheid van de wetgeving noopt tot interpretaties en interpretaties kunnen variëren.
- De *leerprogramma's* in het erkend onderwijs dienen afgestemd te zijn op de beroepsbekwaamheden gedefinieerd in de vestigingswetgeving terwijl *de eisen van de snel evoluerende sectoren bepalend is*.
- De *vestigingsvoorwaarden bepalen enkel de startpositie van de ondernemer en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening op langere termijn*. In de vestigingswetgeving wordt geen continuïteit van bijscholing vereist wat nochtans noodzakelijk is gezien de evoluties binnen de sector en het beroep.
- *Handhaving is uitermate moeilijk*. De KBO is de basis voor de handhaving. Zij wordt geacht de ultieme databank te zijn. Helaas slaagt zij niet in haar opzet omdat ondernemingen:
 - o hun activiteiten niet registreren of verkeerd registreren;
 - o bewijs niet leveren van beroepsbekwaamheid;
 - o valse of verkeerde getuigschriften voorleggen;
 - o wijzigingen in aangestelden niet aangeven;
 - o ...

Deze nalatigheden gebeuren zowel onbewust (geen of gebrekkige kennis van de vestigingsvoorwaarden), als bewust (kosten voor registratie, gebrek aan de nodige stavingstukken, te omslachtig,...).

De programmawet voorziet zowel in de mogelijkheid tot strafrechtelijke vervolging als minnelijke schikking.

Door de overlast van de parketten worden enkel de inbreuken met betrekking tot valse getuigschriften en valse verklaringen vervolgd. Alle andere inbreuken worden geseponneerd.

Rest enkel nog het middel van de minnelijke schikking wat slechts bij minder zware inbreuken doeltreffend is.

- De achterhaalde vestigingswetgeving komt in *conflict met andere regelgeving* die ondernemerschap bevorderend is. Voorbeeld hiervan is de Programmawet van 1 juli 2016, inzake deeleconomie waarin peer-to-peer activiteiten fiscaal worden gestimuleerd en, onder bepaalde voorwaarden, worden vrijgesteld van registratie in de KBO. Deze wetgeving is onder impuls van Europees soft-law tot stand gekomen.

- In termen van kwaliteitsvolle regelgeving zijn de besluiten inzake de onderzochte gereguleerde beroepen al lang niet meer op het niveau van wat van een kwaliteitsvolle regelgeving mag verwacht worden (noodzakelijk en doeltreffend, doelmatig en afgewogen, uitvoerbaar en handhaafbaar, samenhangend, eenvoudig, duidelijk en toegankelijk, relevant en actueel). Ook dit noopt tot ingrijpen in de wetgeving.

4. Plan van aanpak

4.1. Toepassingsgebied

Gelet op de omvang van dergelijk onderzoek en de noodzaak om snel te reageren, wordt in fasen te werk gegaan.

Volgende gereguleerde beroepen maken voorwerp uit van voorliggende visienota:

slager-groothandelaar, droogkuiser-verver, restaurateur of traiteur-banketaannemer, brood- en banketbakker, motorvoertuigen intersectoraal, rijwielactiviteiten, motorvoertuigen met een maximale massa tot 3,5 ton, motorvoertuigen met een maximale massa van meer dan 3,5 ton, beenhouwer-spekslager, voetverzorger, kapper, schoonheidsspecialist, masseur, opticiens, dentaaltechnicus en begrafenisondernemer.

De overige beroepen die zich allen situeren in de bouwsector alsook de algemene voorwaarde voor het ondernemerschap, zijnde de basiskennis bedrijfsbeheer, worden uitgewerkt in een volgend rapport.

4.2. Analyse per beroep

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen is de strategische adviesraad van Vlaanderen voor aangelegenheden inzake economie. Daarenboven bepaalt zij krachtens artikel 15, bis, van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, onder meer de beroepscompetentieprofielen en standaarden betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid.

Vanuit haar generieke positie werd de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen betrokken bij het evaluatieproces, de situatie geschetst, de problemen gedefinieerd en het plan van aanpak voorgesteld en besproken.

Naast deze *overkoepelende organisaties*, namen de *beroepsfederaties* een belangrijke rol in in het proces. Aangezien zij mee aan de wieg stonden van de vestigingswetgeving en in het bijzonder de beroepsbekwaamheden, is het evident dat zij belanghebbende/betrokken partij zijn in dit evaluatieproces.

Elk beroep werd afzonderlijk behandeld.

Per sector/beroep werden één of waar mogelijk meerdere beroepsfederaties uitgenodigd deel te nemen aan een uitgebreid consultatieproces.

Per beroep afzonderlijk vonden minstens 2 georganiseerde overlegmomenten plaats om de voor- en nadelen te bespreken, na te denken over de toekomst van het desbetreffende beroep en alternatieven door te praten. Naast de formele overlegmomenten waren er uitgebreid mailverkeer, telefonisch contact en praktische werkvergaderingen.

De **3 grote problemen** zoals aangegeven onder punt 3 werden beroep per beroep afzonderlijk geanalyseerd.

- *Impact van de Europese Richtlijn 2005/36/EG op de Vlaamse ondernemer:*
Per beroep werd nagegaan in welke andere lidstaten deze activiteiten eveneens gereguleerd zijn en welke beroepskwalificaties vereist zijn.

Uit het vergelijk blijkt dat slechts in een minderheid van de andere lidstaten de onderzochte beroepen gereguleerd zijn en vaak met lagere beroepskwalificaties. Hoe lager het percentage van reglementering van beroep/activiteiten in andere lidstaten, hoe groter de discriminatie voor de Vlaamse ondernemer.

- *Indijking regelgevende belemmeringen: proportionaliteitstest*
Tijdens het consultatieproces en uit de analyse met de betrokken stakeholders is gebleken dat naast de vestigingswetgeving ook andere regelgeving van toepassing is op de uitoefening van de betreffende beroepen. Per sector/beroep werd deze regelgeving opgelijst en geëvalueerd.

Heel wat objectieven van de vestigingswetgeving, waaronder volksgezondheid, voedselveiligheid, kwaliteit, veiligheid, milieu, consumentenbescherming en andere, worden op een veel performantere en efficiëntere wijze gerealiseerd in deze andere wetgeving.

Voor het residu aan objectieven die niet gevat worden door deze overige wetgeving zijn er vaak alternatieven die doelgerichter zijn dan reglementering die de toegang tot het beroep belemmert.

Gelet op het bovenvermelde dient te worden geconcludeerd dat de vestigingswetgeving niet proportioneel is.

- *Huidige vestigingswetgeving:*
De algemeen beschreven knelpunten werden per beroep geëvalueerd. Bijkomend werden de sector specifieke uitdagingen mee in kaart gebracht. Kenmerkend kan vastgesteld worden dat de vestigingswetgeving geen antwoord biedt op de doelstellingen en uitdagingen van de sectoren en een drempel is die het ondernemerschap afremt.

De bevindingen van het consultatieproces en de analyse zijn vastgelegd in een RIA die samen met het voorstel van besluit van Vlaamse Regering tot opheffing van desbetreffende beroepsbekwaamheden zal worden overgemaakt.

5. Inzet op kwaliteit van diensten in plaats van op de toegang tot het beroep

De vestigingswetgeving betracht de kwaliteit van de ondernemer bij de startpositie te garanderen door eisen inzake beroepsbekwaamheid op te leggen. Deze kwaliteitstoets is een theoretische en voorafgaandelijke toets die geen vervolg kent doorheen de levenscyclus van de ondernemer. Zij legt geen verplichtingen op tot continue bijscholing of onderhouden van de beroepsbekwaamheden. Zij biedt geen garantie of geen mogelijkheid om te controleren of de diensten op een kwaliteitsvolle wijze worden geleverd.

Alternatieve controle op kwaliteit diensten

De kwaliteit van de dienstverlening wordt daarentegen reeds op performantere wijze gegarandeerd en gecontroleerd door tal van andere wetgeving zoals bijvoorbeeld:

wetgeving inzake erkenningen, toelatingen en registratie door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV); broodwetgeving; hygiënewetgeving; milieuwetgeving; wetgeving op bedrijfsafval; wetgeving m.b.t allergenen; meldingsplicht; warenwetgeving; wetgeving op de marktpraktijken; wetgeving op begraafplaatsen, wijzen van lijkbezorging, de asbestemming en de rituelen van de levensbeschouwing voor uitvaart opgenomen in laatste wilsbeschikking; wetgeving op medische hulpmiddelen,... Voor elk van de betrokken beroepen werd dit zorgvuldig nagegaan en opgelijst. Deze lijst zal per beroep terug te vinden zijn in de RIA.

Voor elk van deze regelgevingen zijn er controleorganen die de uitvoering van de activiteit controleren, zoals bijvoorbeeld het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV); het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG); Agentschap Binnenlands Bestuur; FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie; Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV);

In tegenstelling tot de vestigingswetgeving, beschermt de wet op de consumentenbescherming de consument tegen malafide praktijken van ondernemers, slecht geleverde diensten, opgelopen schade,

Ondersteuning van de ondernemer

Zowel vanuit het Agentschap Innoveren en Ondernemen als vanuit de sectoren, bestaan reeds ondersteunende maatregelen die bij afschaffing van de vestigingswetgeving aan belang zullen toenemen.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen is een faciliterend en ondersteunend agentschap dat de focus legt op:

- het stimuleren van groei en innovatie;
- het bevorderen van ondernemerschap;
- het ondersteunen van clusters;
- en het bevorderen van omgevingsfactoren.

Vanuit deze houding beschikt zij reeds over een diversiteit aan instrumenten ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

De deregulering zal een impuls geven om het beleidsondersteunend instrumentarium van het Agentschap Innoveren en Ondernemen meer op kwaliteit te beoordelen. De afschaffing zal het instrumentarium dynamiseren en leiden tot een grotere erkenning, kwaliteitsverhoging, continue verbetering en vernieuwing.

Bijkomende alternatieven vanuit de sector

Ook vanuit de sectoren zelf zijn er, al dan niet met ondersteuning van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, initiatieven die mee bijdragen tot de doelstellingen van de vestigingsregelgeving en het garanderen van de kwaliteit van de geleverde diensten

In algemene termen vernoemen we een aantal initiatieven die door sectoren zelf worden genomen:

- Kwaliteitslabel;
- Aanbieden van opleidingen (basisopleiding - permanente opleiding);
- Controle op dienstverlening bij lidmaatschap van een beroepsfederatie (vb. door mystery shoppers);
- Deontologische code die onderschreven moet worden bij het lidmaatschap;
- Ondersteuning van startende ondernemingen (vb. mentorschap, ...);
- European Service Standards (op initiatief van de Europese Commissie wordt gewerkt aan Europese standaarden die definiëren aan welke vereisten een dienst dient te voldoen; voor een aantal diensten/sectoren bestaan die al, samen met stakeholders werkt Europa verder om dit uit te breiden)
- ...

6. Conclusie: opheffing beroepsbekwaamheden/gereguleerde beroepen

Het is de Vlaamse beleidskeuze te komen tot een kwaliteitsvolle regelgeving die geen drempels opwerpt maar inzet op ondernemerschap ondersteunende maatregelen.

Bijkomend dwingt de Europese regelgeving ons tot een dringende en drastische herziening van de vestigingsvoorwaarden.

De analyse bevestigde volgende vaststellingen:

- Europese Richtlijn 2005/36/EG heeft een discriminatoir gevolg voor de Vlaamse ondernemers;
- Op grond van het proportionaliteitsbeginsel staan de onderzochte gereguleerde beroepen onder druk;
- De vestigingswetgeving is niet afgestemd op de huidige doelstellingen en uitdagingen van de sectoren en garandeert geen permanente kwaliteitsvolle dienstverlening;
- De vestigingswetgeving is geen adequaat middel om de ondernemer te beschermen tegen falen.

De *reglementering* van de beroepen is *niet langer verantwoord, noch opportuun of wenselijk*.

Deze visie wordt *mede gedragen door de meerderheid van de beroepsfederaties en werkgeversorganisaties*.

Op basis van het inzicht dat verkregen werd tijdens het consultatieproces, houdt de meerderheid van de sectorfederaties niet langer vast aan de vestigingsvoorwaarden. Samen met het Agentschap Innoveren en Ondernemen zoeken zij actief mee naar alternatieven die de doelstellingen, die wel relevant blijven en niet gedekt worden door bestaande regelgeving buiten de vestigingswetgeving, (beter) kunnen ondersteunen.

Conclusie: de koninklijke besluiten betreffende de beroepsbekwaamheden van desbetreffende beroepen dienen te worden opgeheven.

7. Weerslag van het voorstel op de begroting van de Vlaamse gemeenschap

In de voorliggende visienota wordt een goedkeuring gevraagd aan de Vlaamse Regering over de opheffing van koninklijke besluiten betreffende de beroepsbekwaamheden van desbetreffende beroepen, zonder dat enige uitspraak wordt gedaan over de budgettaire impact. Deze zal het voorwerp uitmaken van nader onderzoek bij de verdere concretisering.

8. Weerslag van het voorstel op de lokale besturen

Voorliggende visienota heeft geen directe gevolgen op het beleid of de financiën van de lokale besturen:

- 1 personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet;
- 2 werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven van de lokale besturen;
- 3 investeringen en schulden: het voorstel heeft geen investeringen tot gevolg;
- 4 ontvangsten: het voorstel resulteert niet in bijkomende ontvangsten.

Conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

9. Weerslag van het voorstel op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten

De visienota heeft geen directe weerslag op het personeelsbestand of de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

10. Kwaliteit van de regelgeving

De visienota betreft geen regelgeving.

11. Voorstel van beslissing

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan voorliggende visienota aangaande de opheffing van koninklijke besluiten betreffende de beroepsbekwaamheden van slager-groothandelaar, droogkuiser-verver, restaurateur of traiteur-banketaannemer, brood- en banketbakker, kapper, schoonheidsspecialist, masseur, voetverzorging, opticien, dentaaltechnicus, begrafenisondernemer, beenhouwer-spekslager en met betrekking tot de uitoefening van zelfstandige activiteiten met betrekking tot fietsen en motorvoertuigen met dien verstande dat deze goedkeuring geen enkel financieel of budgettair engagement inhoudt;

2° de Vlaamse minister, bevoegd voor economie, te gelasten met de uitwerking van de visienota

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport

Philippe MUYTERS